

TØNSBERG 7. Rocktober 1985.

Vel møtt allerede, det er jo ikke så lenge siden sist.

Det ser ut for at dette med klipp og derpå observasjoner tar seg en smule opp nå som mørketiden setter inn. Det er jo koselig for alle unntatt vår kasserer.

Vi tar klippene med en gang.

23 til 25. september er rene UFO-klipp, som omtaler lys og ildkuler av forskjellig opphav. Dagningen har 21. sept. et oppslag om Jakob Lingås som så mange andre sitter og venter på Halleys komet. Denne kometen er jo ikke så ofte på disse kanter, og det vil gå over sytti år til neste gang den viser her igjen. Det er vel de færreste av oss i klipprunden som er her for motta den da tenker jeg. Mon tro om det er noen her i det hele tatt?

Kometen vil være nærmest oss i april neste år, dog ikke mer lyssterk enn en vanlig stjerne på nattehimmelen. Dette vil kanskje skuffe mange som har sett fram til et intimt møte med denne steinen.

Forrige gang den var på besøk sneiet den oss bare 23 millioner kilometer unna i 1910, denne gang er den 63 millioner kilometer unna, så det så.

Så har vi dette klippet fra Rogalands Avis da, som jeg var inne på forrige gang. Det er ikke rart at en kan få lysst til å "eta gråstein" når en ser sitt eget interview på trykk på denne måten. Jeg har full forståelse med UFO-Rogaland som er ofrene denne gang. Denne Kjell Geithus svarer i grunn til navnet sitt, han skulle bare ha holdt seg i hus. Han burde heller holde seg til misjonsmøter, det virker som om han er mer på hjemmebane der.

Mens vi er inne på vriene journalister så kan vi ta med klippet fra "Gjengangeren" i Horten tirsdag den 3. oktober. Her ble Torild Bjørndal, mangeårig medlem av Tønsberggruppen og nå også med i klippgjengen, interviewet i forbindelse med en observasjon hun og andre hadde gjort.

Hun var ikke mye blid på avisen sist jeg hadde henne på tråden om dette som ikke var ment å komme på trykk i det hele tatt. Det dreide seg kun om en forespørsel om andre vitner, men når det først kom inn så var det vridt til det ugjenkjennelige. Nåja, bare rapporten er riktig så er jo det viktigste oppnådd. Og det kunne jo ha vært værre, noe vi akkurat har sett eksempel på, men de kunne da fått undertegnede navn korrekt inn synes jeg!!!

Videre har jeg sakset litt i Tønsbergs Blad fra 30.9 og 1.10 der det står skrevet endel om forutsigelser. Dette er jo interessant for mange, og det er jo henvisninger til et par bøker her som noen av dere kanskje går til anskaffelse av. Da hadde det jo vært interessant om de av dere da evt. kunne foret oss andre med en del festlige forutsigelser her i klipprunden. Kom igjen.

LEIF: Kan du sende meg svarklippet fra NIVFO, omhandlende det vi fikk med på tampen sist?

Det ser ikke ut for at de klippene går gjennom ARGUS, da det ikke er referert direkte til noen UFO.

FINN: Kritikk er tatt til etterretning angående diverse stavefeil i siste nummer av "UFO", slikt skal selvfølgelig ikke forekomme. Her MÅ det leses korrektur fra ALLE som skriver til tidsskriftet som venter å få sine linjer direkte inn i bladet. Tas opp på neste Komitémøte, som forøvrig blir søndag den 20. oktober hos Roar Wister.

Grunnen til den dårlige trykken som kunne ses i siste nummer skyldes at f.eks side 11 og side 22 trykkes på samme plate. Hvis manus er skrevet med sterkere bokstaver på side 22, så går det utover side 11. Her blir bokstavene tilsvarende svakere for at ikke side 22 skal bli for mørk. Ut fra dette punktet burde jo selvfølgeli hele bladet vært skrevet med samme maskin, men siden vi ikke har en person med den nødvendige fritid og lyst blandt oss, så må vi nok desverre greie oss på denne måten, og heller forsøke begrense begredelighetene til det minimale.

Dere finner som dere ser nye videotilbudssark med denne gang. Det er bare å bestille den eller de filmene dere vil se. Skulle vedkommende film være utleiet den datoen dere ber om håper jeg dere har overbærenhet med at de blir sendt så snart de kommer inn her igjen. Dette betyr at det gjelder for dere å sende filmene i retur så raskt som mulig for ikke å skape irritasjon hos andre.

De som gjerne skulle sett boksekampen mellom Lillen Eklund og Frank Bruno, kan det nå ved å låne filmen B-1 : Capricorn One, her er denne kampen kjørt inn fra svensk TV etter filmen.

Videre for dere som er fotballinteressert kan jeg helt privat til B-film utlån tilby dere en kassett med mange fotballgodbiter på, hør bare: Se høydepunktene fra kampene Norge-England 1981...

Norge-Vest-Tyskland 1982...Norge-Danmark 1982...Norge-Sverige 1982....Norge-Jugoslavia 1982...

Cupfinalen Brann-Molde 1982....og til sist hele kampen Italia-Norge 1985. Godbiter for enhver smak med andre ord. Denne moroa går under navnet Jubelåret 1982. Kommentarene er ved Bjørge Lillelien som står på i kjent stil. Den siste kampen prates gjennom av Arne scheie og Tor Røste Fossen.

Ellers har det vært stille i den senere tid om de enkelte gruppers møter og samlinger, dette retter nok på nå utover høsten tenker jeg. Tønsberggruppen skal ha sin neste samling ute i naturen fredag 8. nov. Det skal observeres og tittes på stjernebilder og satelitter og ting, utover i de små timer. et slags alternativt julebord, kanskje? Kom gjerne, hvis dere er på disse kanter. Ta kontakt Hilsen O-G.

Noe for Presthus?

Stadsingeniør Annar Holm i Tønsberg fikk et beklagende brev fra en av byens innbyggere forleden. Den ulykkelige mannen hadde fått regning på eiendomsavgifter, men måtte beklage:

— Jeg har mottatt regning for eiendoms-utgifter, men sønnen min har dessverre spist dem opp. Kan jeg få tilsendt en ny regning snarest? spør den ulykkelige.

En slik guttunge burde være noe for Presthus.

Døds-sopper funnet

Av ODDLEIV MOE

KRISTIANSAND (VG) To nye dødsopper er oppdaget her i landet. «Butt giftslørsopp», som nå er funnet, er den farligste soppen som overhodet finnes. Døden rammer i løpet av to uker — uten forvarsel av noen slag. Det er studenter ved Botanisk Museum i Oslo som tilfeldig er kommet over «Butt giftslørsopp» og «Panter musseron» på strekningen mellom Kristiansand og Kragerø. Det er foreløpig ingen som kan si

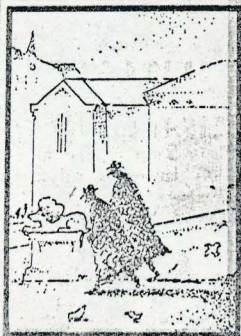
nøyaktig hvor dødsoppene finnes. Professor Finn Egil Eckblad ved Botanisk Institutt på Universitetet sier at selv ikke soppkjennere kan skille ut disse soppene.

— Disse soppene er livsfarlige, sier professor Eckblad, som legger til at det nok finnes enda flere livsfarlige sopper enn vi kjenner til her i landet.

De to nye dødsoppene som er funnet, er de nordligste funnene som er gjort i Europa.

NEI, TAKKE MEG TIL MUSSERENDE FOTSOPP!

Tjasså...? av morten m...



— Ryper utstyres med radio for at man skal kunne studere deres atferd, sto det iavisen.

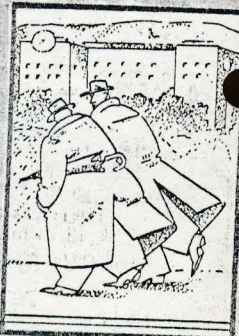
— Bortkastet arbeid, så vidt jeg veit har denne Gjerdesmatten der oppe på Marienlyst vært utstyrt med både radio og TV i en årrekke uten at noen har blitt noe klokere av det!



Ja, disse svenskene!

Nå bør snart NRK kjenne sin besøkelsestid og slippe til nye krefter i et reklamefinansiert TV.2, skal vi tro disse Tjassåer.

Tjasså...? av morten m...



— Denne medarbeiderflukten fra NRK, tyder på at gresset er grønnere på den andre siden Gjerdel.

Tjasså...? av morten m...



— Underlig dette med motsetninger. Uten lyset, hadde vi ikke hatt mørket. Uten alvoret, ingen humor. Uten sorgen, ingen glede.

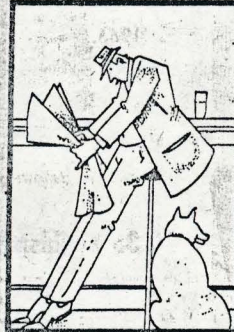
— Og uten fjernsynet, ingen Tusberg!

Tjasså...? av morten m...

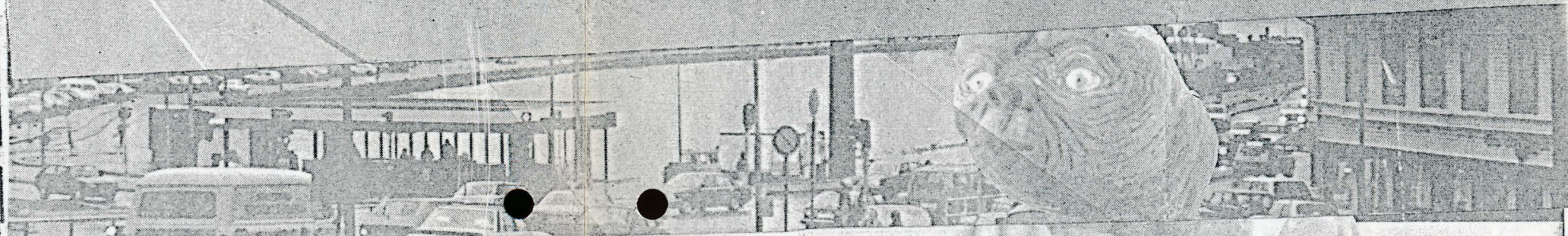


— Apropos denne script-mangelen der oppe i Dagsrevyen. Det dem kunne trengt der oppe, var en skikkelig scripte-far!

Tjasså...? av morten m...



— Det svenske prevensjonsmiddelet P-puten skal ikke markedsføres i Norge, står det i avisen. De satser nok heller på Kino, hvor det kan markedsføres under betegnelsen Kina-puten.



AV KJELL GEITHUS, tekst og ERNST KNUDSEN, bilder

Hvem er det som har landet?

EN UFO LANDER.....

I ukevis har befolkningen i Stavanger og på Nord-Jæren sett og opplevd uforklarlige ting. Biler har stanset umotivert, uten at dette kan skyldes på den elendige bensinen oljeselskapene har belemret oss med. Lys har glimtet og blafret. Strømmen har stadig vært borte. Lyse Kraft sine folk forstår ingenting. Alle kraftlinjer og transformatorer synes å være i orden.

Flykontrollen på Sola har stadig sett uidentifiserte flygende objekter på sine radarskjermer.

Fly er sendt opp, uten at de har funnet noe som helst på vår høye himmel.

Massemediene og avisene har skrevet og snakket om dette rare som synes å skje. Media fra hele verden er på plass. Reklame eller ikke,

nær—TV har startet opp igjen med sine sendinger. Den ene etter den andre står frem og forteller om sine uforklarlige opplevelser.

Folk flest har for lengst glemt Viking og Bryne sine plasseringer på tabellen. Det virker så uinteressant om det gjelder bronse eller nedrykk.

Været har for lengst tapt interesse som samtaleemne på jobben. Nå er det for fullt, dette uforklarlige. Dette som holder på å skje.

Folk er nervøse, nesten hysteriske. Nervetabletter tygges i massevis. Apotekene har gullalder. Noen venter i spenning på oppstandelse og dom. — Var det ikke det vi trodde?

Torget

Så er det det skjer. En tåkeskimrende høstkveld. Den sure nedbøren fra kontinentet ligger som en lysende ring rundt tåkehavet.

Alt folket som kan starve seg på beina er samlet på Torget. Omtrent som en god gammeldags nyttårsaftener.

Det er en stille forsamling, forskremt med nervøs forventning. Stille skuer almuene mot himmelen. Et

stadig sterkere lys kan sees. Grønt, violett, rødt. Hele regnsbuenes farger med et strålende hvitt i ytterkant.

En brummende tone blir sterkere. Musikk, overjordisk, himmelsk, ikke av denne verden strømmer mot oss.

Det enorme fartøyet senker seg sakte ned mot Vågen. Tallerkenkantene favner langt over husene på begge sider av Vågen.

En plattform senkes ved siden av fisketorget. Lys, et enormt lys strømmer ut. De himmelske toner øker på.

Noe, — det kommer imot oss. DET, DEN, Dette noe kommer mot oss.

— Men jøss, er det ikke E.T. som hilser sine mange fans?

Kinosjef Hermansen kan fortelle den langveisfarende at, — jo filmen om hans første besøk på Tellus ble en enorm suksess. Hyggelig å hilse på.

Tull og tøys?

Nei, slett ikke. Vi har da grangivelig sett E.T. og Kontakt av 3. grad. Det var slik det skjedde der.

Oljen kom først til Stavanger, så hvorfor skulle ikke vi også få den første kontakten av 3. grad? Ordfører Kari Thu kan bare henge finstasen i

beredskap. Dette kan skje når som helst. En anstendig mottakelse er det minste vi kan gi disse langveisfarende. God folkeskikk tilsier det.

Ikke slik

Nå skal gudene vite at film og virkelighet kan være så vidt forskjellig. Slik også med nærkontaktene, det være seg av 2. eller 3. grad.

Stort sett foregår dette et stykke fra folk. I alle fall borte fra byer og tettsteder.

Det virker som om våre langveisfarende naboer i universet ikke helt tør å ta direkte kontakt med homo sapiens av 1985.

Mange historier fortelles om mye rart som har skjedd i så måte. Vetuge folk påstår at de har hilst på humanoider fra det store universet. Ukeblader og sciense fictionebladene lever høyt på de mange fantastiske historier. Mennesker har sågar vært på sightseeing i disse fantastiske romfartøylene.

Ja, det påstår de i alle fall. Hvem som helst kan tro det, eller la være. Det skal være så mye rart mellom himmel og jord.

De UFO-frelste venter på kontakt

Av KJELL GEITHUS

Folk flest synes det er helt i orden å se E.T. eller hva det nå måtte være av slike historier på no.

Nå finnes det mennesker som fullt alvor predikerer sin tro på UFO'er. Mennesker som uten pyssel påstår at vi har hatt, og nå vil få besøk av de såkalte manoider fra det store univers.

De bøyer ikke ryggen for latens tunge bær. De er mer salige i sin tro enn den mest troende nesevann i hans tro på den kommende salighet. Skrullekikker? — Nei seriøst arbeidenter UFO—interesserte svarer de.

Den store UFO—invasjonen har det ikke vært i Rogaland. Like fullt har vi her fått en av de største UFO—foreninger i landet.

Fare med?

Bortsett fra sin tro på UFO'er, hva har så disse entusiastene å fare med?

Noen uforklarlige lys på himmelen er det opp gjennom tidene meldt om.

En påstått kontakt av 3.grad i Vagleskoen for tredivde år siden kan de også slå i bordet.

Ett og annet spennende skal det også ha skjedd i de rogalske omgivelser de senere tider også.

Bare tull?

— Nei, slett ikke, påstår Per Andreas Oseland, Inge B. Vardehei og Tor Inge Liljedal.

— Vi er fullstendig klar over at 99 prosent av alt som blir meldt om kan forklares på ett eller annet vis. Men, hva med den ene prosenten som ikke kan gis en fullverdig jordisk forklaring, spør de.

— Det er så mange observasjoner og opplevelser som underbygger vår tro på besøk fra universet at vi ikke kan feie det vekk som tull.

De feier bort alle påstander om at de skal representere en gjeng med fantaster og tullebukker som ser i hytt og pine.

— Opp gjennom historien har det vært så mange udiskutable observasjoner at det overhodet ikke kan være den minste tvil om sannhetsgehalten, sier de.

Vet nesten ingenting

De poengterer at mennesket av i dag nærmest er å regne som uvitende i all sin kunnskap.

— Reisen til månen var science fiction for hundre år siden. I dag for lengst en realitet.

— Vår kunnskap om universet er i dag bare på det aller, aller første begynnerstadiet.

— Vårt største problem er imidlertid at vi ikke vil innrømme at vi vet så uendelig lite.

— Et problem er det også at våre mot-

standere i sin manglende viten er så bombastisk sikre i sin sak.

— Vi møter disse sakene med et åpent sinn, slår de fast.

Sjekker og dobbelsjekker

De UFO—frelste godtar ikke uten videre alt de blir fortalt. De sjekker og dobbelsjekker for å avvise, eller akseptere at det har vært kontakt.

— Vi arbeider seriøst. Seriositeten synes de det er viktig å få slått fast.

Mange tør ikke stå frem

— Mange mennesker har sett og opplevd mye som de ikke tør stå frem med. De er redd for latteren.

Vi vil gjerne komme i kontakt med så mange som mulig. Vår adresse er, / postboks 786, Krossen, 4301 Sandnes.

Dumme seg ut

UFO—folket i Rogaland er ikke redd for å dumme seg ut. De påstår at troen og virkeligheten passer godt sammen. — Det er noe som vi må lære oss å akseptere.

En fin hobby synes det å være.

ens tunge bær. De er mer salige i sin tro enn den mest troende nesevenn i hans tro på den kommende salighet. Skrullekikker? — Nei seriøst arbeiden-UFO—interesserte svarer de.

— Nei, slett ikke, påstår Per Andreas Oseland, Inge B. Vardehei og Tor Inge Lilledal.

— Vi er fullstendig klar over at 99 prosent av alt som blir meldt om kan forklares på ett eller annet vis. Men, hva med den ene prosenten som ikke kan gis en fullverdig jordisk forklaring, spør de.

— Vår kunnskap om universet er i dag bare på det aller, aller første begynnerstadiet.

— Vårt største problem er imidlertid at vi ikke vil innrømme at vi vet så uendelig lite.

— Et problem er det også at våre mot-

...oks 780, Krossen, 4501 Sandnes.

Dumme seg ut

UFO—folket i Rogaland er ikke redd for å dumme seg ut. De påstår at troen og virkeligheten passer godt sammen.— Det er noe som vi må lære oss å akseptere.

En fin hobby synes det å være.



Per Andreas Oseland, Inge B. Vardehei og Tor Inge Lilledal rgner med at de skal få kontakt med en eller annen humanoid en eller annen gang.

UFO over Rauøy?

Fire personer i Lervik sto som paralysert ved stuevindueene fra 21.55 til 22.20 i går kveld. En enorm, rød ildkule beveget seg sakte langs horisonten fra øst mot vest, og forsvant til slutt bak Rauøy. - Litt nivist var det, sier Harald Engen som oppdaget det ovale, nesten litt pæreformede fenomenet. Han har aldri tidligere sett noe lignende.

Av SIRI WALEN

- Jeg observerte den store, rødbrune gjenstanden over Oslo-fjorden like før klokken ti i går kveld, forteller Harald Engen fra Lervik. Han ropte på kona og ringte til naboen -

for å være sikker på at han ikke så syner.

Ekteparet Engen og naboene mener at ildkulen var på størrelse med en nymåne. Høyden over horisonten så ut

UFO

(2)

til å være mellom hundre og hundreogfemti meter.

- Det var vanskelig å bedømme avstand. Derfor er det også vanskelig å si noe om størrelsen. Men fra oss så det ut som en nymåne senket ned i horisonten, sier Harald Engen til FB. Han mener de så konturene i gjenstanden - det så ut som om det var noe landsskapsmessig i den.

- Hva jeg tror det var? Nei, det kan jeg ikke si. Vi finner rett og slett ingen forklaring på det vi så, sier Harald Engen. Han tok kontakt med Rauøy Fort i morges, men der hadde de ikke observert den rødbrune kulen.

- Kanskje ikke så rart, for fenomenet rørte seg lydløst, kommenterer Engen. Han er sikker på at flere i Lervik-området må ha vært vitne til det samme som de, og lurar på om de eventuelt har en forklaring på hva de så.

Så ildkule

- Jeg så et rødt, flammende lys i hele rommet. Først trodde jeg det var brann hos naboen, så så jeg en stor, rød ildkule over naboens tak.

Slik forteller Jenny Hellsten i Bydalen om en opplevelse fra en januar-natt i 1975. Det er observasjonen av det som kan ha vært en UFO over Rauøy søndag kveld som får henne til å forklare dette.

- Den store ildkulen forsvant langsomt uten at det var en lyd å høre. Neste morgen ringte min sønn til Rygge for å høre om de hadde sett noe på radaren, men det hadde de ikke, forteller Jenny Hellsten, som kan opplyse at tidligere president Carter har fortalt at også han har sett noe tilsvarende.

24. SEP. 1985



A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
FREDENSBORGVN. 24/26 - OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

Fredriksstad Blad

Uavh. kons.

(Se baksiden!)

24. SEP. 1985

«UFO» var værballong

«UFO'en» som ble sett like over Rauøy søndag kveld var sannsynligvis en værballong, sterkt opplyst av lavtgående kveldsol. Det er observatøren av den røde «ildkulen», Harald Engen, som kan fortelle dette til FB. Han ringte værstasjonen på Rygge for å undersøke saken nærmere.

Av SIRI WALEN
og JAN H. IHLEBÆK

— At fenomenet var en værballong, synes som en troverdig forklaring, sier Harald Engen. Værballongen må ha vært i 20.000–30.000 meters høyde da den ble sett fra stuevinduene i Lervik. Fordi den var så høyt oppe var lufttrykket mindre, slik at ballongen utvidet seg kraftig.

— Selv om solen forsvant bak horisonten for oss, var den fremdeles oppe, og kunne derfor skinne på værballongen høyt oppe, forklarer Harald Engen. Lufttrykket og solen har sammen bidratt til at ballongen så enorm ut i størrelse.

Den mystiske «ildkulen» var usynlig for noen, synlig for andre. Vinkelen man sto i forhold til ballongen var avgjørende om folk så den eller ikke. — Noen så skygesiden, og la derfor ikke merke

til den, sier Engen. Han mener synet var spesielt enten det var UFO eller plastballong. Og er glad det finnes en naturlig forklaring på saken.

Det er flere som har observert fremmedlegemet på himmelen søndag kveld. Vår avis har mottatt henvendelser fra Saltnes og Torsnes etter at avisen skrev om de merkelige observasjonene ved Lervik.

— Jeg så også den rare måneaktige gjenstanden forteller Hilde Martinsen fra Saltnes. Hun så den rødbrune ildkulen ved 21-tiden søndag kveld. Også Synnøve Glosli i Torsnes så fenomenet sammen med tre andre.

— Vi trodde først det var månen, men ettersom legemet på himmelen beveget seg, kunne det ikke være det forteller Glosli til Fredriksstad Blad.

Så mystiske lys på himmelen: Kan ha vært et fly?

— Vi for vår del har aldri sett noe lignende det vi så fra kl. 23.15 til 23.30 søndag kveld, sier Grethe Helle på Helle i Homborsund til Adressetidende. På himmelen, i retning mot Tyssekil og Reddal, så vi tre lys innen en omkrets omtrent på størrelse med en tennisball. De holdt seg på samme sted, og lysene, som hadde fargene rødt, grønt og hvitt, både byttet plass mens vi så dem, og beveget seg opp og ned. Vi tenkte naturlig nok på fly, men syntes det var underlig om et fly skulle holde seg på samme plass så lenge.

Adressetidende har vært i kontakt med flykontrollen på Kjevik, og der får vi denne mulige forklaring: — Det kan ha vært et fly. På den tiden er

det ikke innenlandstrafikk i dette området, men det kan meget godt ha vært et fly fra København som har gått i stor høyde over Grimstad. Dersom man ser fly forfra eller bakfra, vil det virke som de står mer eller mindre stille. Og i klart vær slik som søndag kveld kan de sees på meget lang avstand. Vi har faktisk tidligere fått rapporter om fly som har flydd i stor høyde over Grimstad, på vei til Anchorage i Alaska, og som faktisk er observert ved det blotte øyet fra Sola.

— Vi får stadig inn meldinger om observasjoner, og har ennå ikke kommet over noen UFO, selv om vi ikke ser bort fra at det kan finnes uforklarlige fenomener, sies det i flykontrollen på Kjevik.

Mystisk på E18 og 310:

UFO lekte sisten med Borre-bilist

UFO-observasjon som ble gjort fra en bil på E 18 mellom klokken 22 og 22.30 sist lørdag er meget interessant, sier Torild Bjørndal i Åsgårdstrand som er aktivt med i UFO-foreningen her i Vestfold. Hun ringte Gjengangeren tirsdag for å få vite navnet til bilføreren som observerte fenomenet. Det var byggmester Reidar Haugestad på Nykirke. Hans kone og to passasjerer var med i bilen, så den lysende gjenstanden som skiftet farve i rødt og grønt og beveget seg frem og tilbake over E 18 ved Undrumsdal kirke ble iakttatt av fire troverdige personer.

Når Torild Bjørndal finner UFO-observasjonen særlig interessant, skyldes det at hun lørdagen før, den 21.9. på samme klokkeslett, mellom ti og halv elleve om kvelden, så en UFO som svarer helt til Haugestads beskrivelse over RV 310 ved Borre kirke. Torild Bjørndal forteller:

Jeg kom kjørende over Vollhøyden på vei hjem fra svigerforeldrene i Horten da gjenstanden kom lavt over Folkevognbollen min. Jeg gasset på litt mer enn femtigransen tillater, for jeg ble litt redd. Gjenstanden skiftet farve og lyste opp bilen nokså kraftig. Det virket som om UFO'en «lekte» sisten med meg. Jeg stoppet på Esso-stasjonen og

var så skjelven at jeg gikk inn og kjøpte en cola bare for å kunne snakke med noen. De to på stasjonen trodde visst jeg var litt «smårar».

Men det var faktisk slik at jeg gruet meg for å kjøre opp Gunnerødbrekka så lenge UFO'en svevet over meg.

– Vært borti noe lignende før?

– Bare en gang for et par-tre år siden, men da var den mye fjernere.

– Hvorfor har du ikke berettet om fenomenet før? Det er jo over ti dager siden.

– Det skyldes at jeg er aktivt med i UFO-foreningen Vestfold. Og der er det kotyme at medlemmene er tilbakeholdende med å fortelle om egne opplevel-

ser nettopp fordi vi er personlig engasjert og lett kan bli mistrodd. Men etter at Nykirke-observasjonen ble gjort nå sist lørdag, syns jeg at jeg må gå ut med det jeg opplevde.

– Hva akter du å gjøre nå?

– I første omgang ta kontakt med Haugestad, få ham til å fylle ut UFO-foreningens meldeskjema og siden ta kontakt med formannen vår. Dag Gunnar Røde, på Nesbrygga, slik at opplysningene kan bli sjekket og kontrollert mot opplysninger som foreningen innhenter om flyaktivitet, luftballongaktivitet, o.l. på det aktuelle tidspunkt. Vi arbeider jo meget seriøst med dette, sier Torild Bjørndal.

ARLUS

A-S

BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
FREDENSBORGVN 24/26 - OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

DAGNINGEN

LILLEHAMMER

Politisk tendens. Arbeiderpartiet

(Se baksiden!)
21. SEP. 1955

Han venter på en komet

I mørke høstkvelder sitter Jakob Lingås (71) ensom i sitt observatorium i Vårseteveien i Lillehammer og speider mot stjernehimmelen. Han venter spent på Halleys komet, verdens mest mystifiserte og omtalte komet som bare viser seg med 76 års mellomrom. Halley er kometen som i England og USA får folk til å gjemme seg i en nedgravd bunkers, i overbevisning om at kometens gjenkomst skal føre til jordklodens undergang.

o/6



Lørdagskrystoru
Bjerg Landgraff på Fåberg har vunnet forrige uk
sord.

Postnr.:
Post:

I sin pensjonisttilværelse har Jakob Lingås rikelig med tid til å dyrke sin store hobby gjennom alle år, astronomi. I likhet med alle astronomer over hele verden venter han nå spent på Halleys komet, som onsdag morgen klokka 3.24 ble observert fra et observatorium i Danmark. Det var første gangen kometen viste seg siden 1910.

- Det er klart jeg er litt spent på å få se denne kometen. Mine foreldre fikk se den da den viste seg i 1910, og nå er det altså min tur, sier Jakob Lingås. I ukene framover kommer han til å tilbringe mange timer ved sitt hjemmebygde teleskop på jakt etter Halleys komet. Og at han får se den er han sikker på. Allerede nå er det mulig å observere den med teleskop, og i desember blir det også mulig å se kometen med det blotte øye.

Det var den engelske astronomen Edmund Halley som ga navn til kometen hele verden nå venter på. Selv fikk han aldri se kometen som han ble navnefar til. Halley levde på samme tid som Isac Newton. Halley begynte å studere gamle rapporter om kometobservasjoner. Han fant ut at noen av dem beveget seg i noenlunde samme bane og fant etterhvert et mønster i tidspunktene de dukket opp på. Han mente at det dreide seg om en og samme komet og at den kom tilbake med 76 års mellomrom. I følge Halley skulle kometen komme igjen i 1758. Selv døde han i 1742, men 1. juledag 1758 kom kometen tilbake slik Halley hadde forutsagt.

JORDAS UNDERGANG ER NÆR?

- Hva er det som er så spesielt med Halleys komet, Lingås?

- Den er uten tvil historiens mest berømte komet av flere grunner. Det er nemlig den første kometen man ble klar over som kunne komme igjen. Halleys komet er kjent fra kinesiske opptegnelser helt tilbake til år 466 før vår tidsregning, men det var først

da den ble observert i 1066 at dens bane ble beregnet. Og det var da astronomene ble klar over at kometen ville komme igjen. Halleys er forøvrig den eneste kometen som har en omløpstid på under 100 år.

- Det finnes mange dommedagsprofetier omkring Halleys?

- Tidligere så folk på kometens tilbakekomst som et varsel om noe som skulle skje. Dette skyldes selvsagt mye uvitenhet, og helt opp til vår tid blir jo enkelte mennesker helt lamslått når kometen er på veg. Særlig ved tilbakekomsten i 1910 skjedde det mye rart, og da var det mange som trodde at jordens undergang var nær. Da hadde nemlig vitenskapsmenn sagt at kometen inneholdt blåsyregass og at jorda ville passere gjennom kometens hale. Dermed trodde folk at kometen ville legge hele jorda øde. Men det de glemte å ta med var at vitenskapsmennene også hadde sagt at blåsyregassene var så uttynnet at kometen ikke ville skade jorda.

- Og ingen skade skjedde?

- Det hele skjedde svært udramatisk, og de mange som hadde gravd seg ned i svære tanker under jorda slapp unna med skrekken. Men den gangen var det mange spekulanter som gjorde store penger på dette hysteriet. Det ble blant annet solgt en rekke gasstette beholdere som folk kunne oppholde seg i.

- Er folk fortsatt hysteriske?

- Litt hysteri er det nok også nå, men ikke i samme grad. Det har forøvrig blitt skrevet minst et dusin bøker om denne kometen, og det har nærmest blomstret opp en liten industri omkring kometen.

25 KILOMETER I SEKUNDET

Halleys mest berømte tilbakekomst var i år 1066. Da kom nemlig kometen samtidig som det store slaget ved Hastings i England stod. I alt 28 ganger er kometens tilbakekomst registrert, og det knytter seg like store menninger til



Jakob Lingås i Vårseterveien i Lillehammer sitter ved sitt teleskop og venter på kometen Halley. Verdens mest berømte komet som viser seg med 76 års mellomrom.

hver tilbakekomst. Denne gangen er det sendt en europeisk satellitt, to japanske og to sovjetiske satellitter mot kometen for å ta bilder av den. Den beveger seg med en hastighet på 25 kilometer i sekundet og befinner seg nå 300 millioner kilometer unna jorda. Foreløpig er den umulig å se med det blotte øye. Du er heldig nok om du ser den gjennom teleskop.

- Nå nærmer den seg sola og da vil den bli større. Kometen inneholder nemlig is, støv og gasser slik at den vokser når den blir varmet opp av sola. Dette gjør at den også blir lettere å se. Selve kometen er egentlig liten, mens halen er ganske stor. Sollyset varmer opp kometen slik at isen fordampes og skaper en gassky som danner en lang hale etter kometen, sier Lingås.

LETT Å SE

Kometen Halley skal være lett å se når man bare vet hvor man skal lete etter den. Best synlig blir den på sørlige halvkule, og mange norske astronomer har allerede bestilt plass på Kanariøyene. Der er nemlig forholdene perfekte. Lingås kunne også tenkt seg å være der, men som han sier, - det blir litt kostbart bare for å se på en komet.

Kometen kan imidlertid også sees fra Norge. Best synlig vil den være i overgangen mars/april i 1986.

- 27. november kommer den nærmest jorda og avstanden da blir 93 millioner kilometer. Kometen beveger seg så bort fra jorda og forsvinner bak sola. 9. februar neste år kommer den nærmest sola og i april vil den igjen møte jorda. Kometen er da på veg bort fra sola. 11. april er den igjen nærmest jorda slik den blir i slutten av november. I april blir avstanden 63 millioner kilometer. Til sammenligning var avstanden bare 23 millioner kilometer i 1910. Utover høsten vil det være mulig å se kometen gjennom en prismekikkert og i desember skal det være mulig å se den med det blotte øye, sier Lingås.

Han er den eneste astronomen i distriktet med eget observatorium. Det var hans kone som tegnet det i forbindelse med at familien bygde nytt hus i 1971. Nå som han er pensjonist får han rikelig med tid til å pleie sin hobby, en hobby han har hatt helt siden han fikk låne farens prismekikkert som 12-åring. Den gang satt han i loftsvinduet og kikket på stjernene. Nå sitter han i sitt eget observatorium med et svært speileteleskop som han selv har laget selv.

IKKE SETT UFO

- Tror du på UFO'er, Jakob Lingås?

- Jeg har aldri sett UFO selv. Det finnes mange flyvende objekter som ikke er identifisert, men som kanskje kunne identifiseres hvis man virkelig gikk inn for det. Sirius blir ofte tatt for å være en UFO, og jeg må innrømme at jeg tar de fleste UFO-meldinger med en klype salt. Men, så lenge det ikke er bevist vil jeg ikke utelukke hundre prosent at det finnes vesener på andre planeter.

- Universet, Lingås. Hvor er veggene?

- Teorien er at universet er krumt. Det vil si at hvis man bare reiste og reiste med et romskip, ville man til slutt havne ved utgangspunktet. Dagens teori sier også at universet er grenseløst, men det har en endelig størrelse.

- Tror du den videre forskning vil bekrefte dagens mange teorier om det ukjente?

- Egentlig ikke. Jeg tror forskerne vil få seg mange overraskelser. Forskningen er tross alt bare på begynnerstadiet. Mange nye oppdagelser vil bli gjort neste år. Da skal nemlig et romteleskop med en diameter på 2.4 meter skytes ut i verdensrommet. Akkurat det eksperimenterer tror jeg vil gi forskerne mange nye og uventede oppdagelser, sier Lingås.

Den 3. september kunne man lese i Tønsbergs Blad at en fransk-amerikansk ekspedisjon nylig hadde funnet vraket av «Titanic», den britiske luksuspassasjerbåten som sank på sin jomfrutur for 73 år siden etter å ha kjørt på et isfjell i Nord-Atlanteren. Båten ligger på fire tusen meters dyp ca. 600 kilometer sør for Newfoundland.

«Titanic»s forlis var forutsagt av mange. Men før vi kommer nærmere inn på dette, la oss opplyse at i parapsykologien som bl.a. beskjeftiger seg med fenomenet forutsigelse, er det vanlig å bruke betegnelsen prekognisjon for fenomenet. Prekognisjon tilhører samme gruppe av paranormale fenomener som clairvoyance (klarsyn) og telepati (tankeoverføring), en gruppe som har fellesbetegnelsen extra-sensory perception, forkortet til ESP. På norsk vil det sann omtrentlig dekkende hete «utenomsanselig kunnskapservelse».

I første bind av sitt store verk «Parapsykologi i dag» har den dansk-amerikanske forsker Scott Hill et lengre avsnitt om prekognisjon i forbindelse med

«Titanic»s forlis. Avsnittet har som overskrift «Da «det synkfrie» sank». Han innleder avsnittet med følgende ord: «Visse begivenheter fungerer åpenbart som en slags «magnet» for prekognitive signaler: En dramatisk begivenhet som kanskje involverer tapet av mange mennesker, resulterer i massevis av inntrykk som er opptegnet uten noen forbindelse med den faktiske begivenhet så vel som av folk med nær tilknytning til hendelsen».

Dr. Ian Stevenson ved universitetet i Virginia har samlet inn et materiale som omfatter flere tilfeller av tilsynelatende prekognisjon om «Titanic»-ulykken. Materiale av samme slag finner man også i Journal, den ene av de to seriepublikasjoner som utgis av det engelske selskap for psykisk forskning (Society for Psychical Research).

Scott Hill gjengir i sin bok endel eksempler fra Stevensons materiale. Ett av disse er følgende:

I 1898 ga Morgan Robertson ut en roman under tittelen «Titanens forlis». I denne roman forutsaas med stor nøyaktighet den ulykke som skulle

skje i 1912 med «Titanic». Man legger merke til den store navnlikhet, og videre finner man ved å lese romanen en hel rekke andre likheter mellom de to skip og det som hendte dem. Begge var gigantiske oseandampere som var ute på jomfru-

reise, og om begge ble det sagt at de var slik bygget at de ikke kunne synke. «Titanic», f. eks.,

Forutsigelse «Titanic»s

hadde en rekke vanntette skott som kunne lukkes samtidig fra broen. Og nettopp tillit til sikkerheten, førte til at man hadde redusert antallet livbåter. «Titanen» hadde 24, «Titanic» 20. Farten ved kollisjonen med isfjellet var h.h.v. 25 knop og 21,5 knop. Det oppdiktete skip hadde 3000 passasjerer, «Titanic» 2207. Forøvrig stemte skipenes lengde og deplase-

menttonnas ens. Dertil k forlisene fo april. Hell k med de m «Selv om mennesker (tanic») byg bertsons bo oppkalt det kunne dette andre likhe bo as han lige ulykke, Et annet e sons materi

Den 10. a nic» fra So York. På t i den eng Marshall andre nær og det g på sin jo kaster frue og roper: « det når

er meget godt over-
om at måneden for
begge skip var
mmenterer tilfellet
nge likheter slik:
nan antok at de
om lot skipet («Ti-
ge, hadde lest Ro-
k 14 år tidligere og
etter skipet i boken,
ikke forklare alle de
tspunkter mellom
dling og den virke-
som rystet verden».
ksempel fra Steven-
ale:

prøvde å berolige sin kone med
den om skipet, så velkjente
påstand, at det ikke kunne
synke. Men fru en ble sint og sa:
«Stå ikke der og stirr på meg!

Gjør heller noe. Dere tāper, jeg
kan se hundreder av mennesker
kjempe for livet i det iskalde
vann. Er dere alle så blinde at
dere lar dem drukne?» Familien
var oppskaket i flere dager,
inntil forliset ble meddelt over
den trådløse telegraf.

I sin bok «Parapsykologi» har
den svenske forsker Birger

avreisen så han fartøyet flyte
med kjølen i været mens passa-
sjerene og besetningen svømte
omkring i sjøen. Han sa ikke noe
til sine venner for ikke å gjøre
dem urolige. Men neste natt
gjentok drømmen seg. Han sa

fremdeles ingen ting. Et forret-
ningstelegram fra New York
gjorde det mulig for ham å
utsette reisen. Derfor avbestilte
han plassen sin. Dette var mer
enn en uke før skipet skulle
seile. Siden fortalte han drøm-
men til sin kone og flere av sine
venner. Tre av dem sendte
skriftlig erklæring til selskapet
hvor det fremgår at de hørte om
drømmen før «Titanic» la ut på
sin dødsferd. Fru O'Conner ga
en muntlig erklæring. Som be-
vis hadde herr O'Conner billet-
ten og telegrammet i behold.
«Titanic» seilte fra Southamp-
ton den 10. april. Mellom 14. og
15. april støtte den på et isfjell.
Omlag 1500 personer omkom
ved forliset».

En erfaring man har gjort, er
at forutsigelsene er klare og
sterke, dertil hyppigst, jo,
nærmere man kommer tids-
punktet for utløsningen av en
katastrofe. Etter den grufulle
ulykken 21. oktober 1966 i den
walisiske gruvebyen Aberfan,
da 128 skolebarn ble begravet
under en massiv slagglavine,
meddelte den engelske psykia-
ter J. C. Baker gjennom «Lon-

don Evening Star» at han var
interessert i å motta opplysning
om eventuelle prekognitive
varsler med tilknytning til ulyk-
ken. Han mottok 45 svar. Av
disse kunne 35 kontrolleres, og
av disse igjen var 18 fremkom-
met innenfor 4 dager før ulyk-
ken, 8 mellom 3 og 14 dager før
og 8 andre spredt over den
forutgående måned. Et av of-
rene, en pike, hadde før hun
gikk til skolen ulykkesdagen,
fortalt om en drøm hun hadde
hatt om natten og hvor innhol-
det var en beskrivelse av den
forestående tragedie.

Men som man har sett tidli-
gere i denne kronikk, prekogni-
tive varsler kan også gi seg
tilkjenne flere år før ulykken
inntreffer, som f. eks. i tilfellet
med Robertsons roman «Tita-
nens forlis», som ble skrevet 14
år før «Titanic»-katastrofen. Nå
er jo dette allikevel et meget
kort tidsrom i forhold til det
som Bibelens profetier eller
Nostradamus' spådommer om-
fatter. Men vi skal her uteluk-
kende holde oss til forutsigelser
i forbindelse med «Titanic»-
forlis, og den kanskje merkelig-
ste og mest interessante av
disse skal vi beskjeftige oss med
i kronikkens annen og siste del.
Denne forutsigelse ble gjort av
en nordmann, den i sin tid så
meget omtalte «Lebesbyman-
nen», hvis egentlige navn var
Anton Johansen. (Forts.).

er om forlis I

Tønsbergs
Blad.

Av Rolf Solberg

pril 1912 dro «Tita-
uthampton til New
aket til et av husene
elske by sto Jack
ned frue og endel
e familiemedlemmer
igang. De skip gli ut
mfrukke. Plutselig
n seg mot sin mann
Det skipet syr. ker før
Amerika!» Marshall

Qvarnström gjengitt et kata-
strofevarsel vedrørende «Tita-
nic»s forlis, hentet fra den
fornannevnte publikasjon Jour-
nal. En J. O'Conner skrev den
19. april 1912 et brev til det
engelske selskap for psykisk
forskning hvor han fortalte føl-
gende: «Den 23. mars hadde han
bestilt plass på White Star
Lines' båt «Titanic» for å reise
til New York. Men ti dager før

Det er kanskje ikke helt riktig å betegne «Lebesbymannen» som en norsk seer. Mer riktig er det vel å si at han var en nordisk sådan. Han ble nemlig født i Sverige, nærmere bestemt i Ängesdalen i svensk Lapland, hvor foreldrene hadde en liten gård. Da gutten var 16 år flyttet familien til Lebesby i Finnmark, og her tilbragte han resten av sin levetid. I omtaler i svenske og danske publikasjoner har hans etternavn en svensk form: Johansson.

Flere års misvekst gjorde at familien brøt opp og dro til Norge. I Lebesby kunne man dyrke jord og drive fiske som binæring. Foreldrene var dyktige og strevsomme mennesker, hvilket, sammen med deres sterke gudstro, preget hjemmet og barna.

Anton var den eldste av 8 barn. Han gikk i farens fotspor og ble småbruker og fisker. I tillegg var han i mange år assistent hos den norske landmålingskommisjon i Finnmark. Videre var han medlem av kommunestyret i 18 år, og omtrent i like lang tid kirkesanger. Bygdefolket kjente han som en ærlig og pålitelig mann, og han nøy stor respekt.

Helt fra ungdomsårene til han døde 68 år gammel var Bibelen hans kjæreste lesning. Hans kunnskapstørst drev ham til også å lese andre bøker, litteratur av profant slag. Men slik lektüre var det lite av på stedet, og det han leste av denne, ga ham bare mersmak på de bibelske skrifter.

Det er skrevet bøker om norske seere som «Vis-Knut», «Fløttumgutten» og Marcello Haugen. Den mest dyptgående er Øistein Parmanns bok om den sistnevnte av de tre seere. Man bør ha innsyn i okkultismen for å kunne forstå og vurdere mennesker med såkalte overnaturlige evner. Slikt innsyn har Parmann. Men man

skulle gjerne ha sett at han også hadde gjort tilknytninger til parapsykologien. Når det gjelder «Lebesbymannen», så er det skrevet adskillig om hans syner, men lite om mannen selv, og intet med innsikt om hans evner. Det anføres bare at noen ganger så han, noen ganger hørte han, og noen ganger, de var forresten sjeldne, drømte han. Dette nevnes av de positivt innstilte forfattere, men utredes ikke. De negativt innstilte betegner alt som hallusinasjoner.

Under et besøk i Stockholm i 1918 dikterte «Lebesbymannen» sine syner til den svenske ingeniør Anton Gustavsson. Da hadde ingeniøren en tid forut lest et intervju i «Aftonbladet» med seeren og fattet interesse for ham. Gustavssons nedtegnelser ble utgitt i bokform, og boken, hvis tittel var «Syner och uppenbarelser om världens framtid», oppnådde stor suksess. Den kom i 21 opplag og ble oversatt til flere språk. I 1920 forelå en ny bok, «Nya syner om världens framtid». Også denne gang var det Gustavsson som sto bak utgivelsen. Han har uttalt, at «Lebesbymannen» skal ha sett enda mer enn det de to bøker gir opplysning om, men at det gjaldt syner som den gang ikke måtte offentliggjøres. Disse syner er fremdeles ikke bragt frem for offentligheten.

En liten, men interessant bok har den norske ingeniør Albert Hiorth skrevet om «Lebesbymannen» under tittelen «Mannen som forutså krigen». Hiorth sier i et forord at han «hadde den glede å kjenne «Lebesbymannen» og reiste bl.a. endel sammen med ham». Boken kom ut på forfatterens forlag i 1948.

At interessen for «Lebesbymannen» fremdeles er tilstede, vitner en bok om som er skrevet av dansken Inge Stoltenberg og som i 1984 kom ut på Strubes Forlag. I denne bok, hvis tittel er «Vor verdens fremtid», omta-

les en rekke seere fra forskjellige land. En av de omtalte er «Lebesbymannen», som betegnes som «den store nordiske seer».

Sitt første syn hadde Anton Johansen som 16-åring, straks etter at familien hadde flyttet til Lebesby. Han så da to av sine brødre ligge døde på havbunnen. I samme øyeblikk som han hadde synet, druknet brødrene virkelig.

I årene som fulgte forutsa han mange ulykker og katastrofer, bl.a. jordskjelvet i San Francisco i 1906 og i Messina i 1908. Han har selv fortalt hvordan

og Belgia. Sa forferdelige t oppsto og la store byer ut plosjoner, og fulgte. Sky sammen, og hvirvlet opp den brannrøy.

I dette syn «Titanic» s skipets under reaksjoner sl før til det st nær den amer ulykken ville kring på have av forskjellig var mørk, og Plutselig så de te lar Det nærmet

Forutsigelse Titanic's for

synene kom til ham: «Når synene kom, gikk det liksom et slør for mine øyne. Det var nesten som jeg fikk nye øyne, og det jeg deretter fikk se, sto like klart for meg som hadde jeg sett det med mine jordiske øyne. Og synene ble alltid stående så lenge at jeg rolig kunne iaktta og fatte dem».

Natten mellom den 13. og 14. november 1907 hadde han et syn som ble den altoverskyggende begivenhet i hans liv. I dette syn inngikk en hel rekke gruoppvekkende hendelser som skulle finne sted i fremtiden. Her skal nevnes den 1. og 2. verdenskrig, dertil en tredje. Videre så han en vulkansk eksplosjon i Nordsjøen, etterfulgt av en flodbølge som ødela veldige kyststrekninger. England ble hårdt rammet, først og fremst London. I Norge ble kysten helt fra landets sydlige del og til Bodø oversvømmet. Flodbølgen herjet dessuten stygt i Nord-Tyskland, Holland

kunne jeg ty av kjemped dukket en ve havet like i Det ramlet kring fartøy med en fryk blikker ett skjedd, og gjennomtrø fjell som jeg opp av have av d operer synke. Jeg forferdelig hvordan m vannet kje kamp for å Det ble sag telegrafer t edvare dem ets navn og oppgitt. Da leste i avis passasjerski stabelen i hadde fått n jeg fullstend hadde jo ik

tidig skjedde det
i USA. Orkaner
de. I flere av de
stes kraftige eks-
brannkatastrofer
krapere styrtet
en kraftige vind
tøvmasser under
himmel.

fikk han også se
dis. Han skildrer
ang og sine egne
«Jeg ble i ånden
i Atlanterhavet,
kanske kyst, hvor
skje. Rundt om-
fløt der isblokker
størrelse. Natten
der var tett tåke.
g et lys og derpå
berne skipet.
seg hastig, og nå

skulle. Jeg hadde ikke advart
noen. Jeg hadde tenkt at det var
ingen som ville tro meg. Jeg
knelte ned og ba av hele mitt
hjerter Gud om å bevare dette
skip og alle de mennesker som
var ombord. Men den natt da
skipet forliste, det var natten
mellom søndag den 14. og man-
dag den 15. april 1912, kunne jeg
ikke sove. Mine tanker kretset
uavbrutt om dette skip. Jeg var
dypt uheldig over at jeg ikke
hadde gjort det jeg var blitt
anmodet om. Jeg ba hele tiden.
Men etter en stund følte jeg at
ulykken hadde skjedd. Det var
som en iskold bølge skyllet inn
over meg, og en isende kulde
gikk gjennom min sjel. Deretter
var alt stille».

I Albert Hiorths lille bok om

r om lis II

Tønsbergs
Blad

Av Rolf Solberg

delig se konturene
mperen. Samtidig
dig isblokk opp av
pjets kursretning.
og skramlet om-
t, som gikk frem-
delig fart. Få øye-
er var ulykken
et veldig drønn
gte natten. Det is-
hadde sett dukke
, var blitt rammet
, som begynte å
le grepet av en
ngst, for jeg så
nneskene nede i
ipet en fortvilet
edde deres liv. —
meg at jeg skulle
l skipets rederi og
og jeg fikk rederi-
y i England tydelig
jeg noen år etter
en om det store
som var løpt av
England og som
vnet «Titanic» ble
g lamslått, for jeg
e gjorde hva jeg

«Lebesbymannen» nevnes at
seeren under sitt syn av «Tita-
nic»s forlis hørte uttalt navnet
på en av passasjerene. Navnet
var Astor. Nå fantes det
virkelig en Astor ombord, nem-
lig den amerikanske multimilli-
onæren John Jacob Astor. Han
var en av de mange passasjerer
som omkom.

«Titanic»s forlis førte til at
«Lebesbymannen» fikk mer tro
på sine forutsigelser. I sitt syn
hadde han sett 3 verdenskriger,
og tiden for den første nærmet
seg. Nå nølte han ikke med å tre
i aktivitet for å advare. Men han
hadde store vanskeligheter.
Han kjente ingen innflytelses-
rike personer, han kunne heller
intet fremmed språk, og han
manglet evne til å uttrykke seg
skriftlig på sitt eget. Det var
nærmest en gripende kamp
denne i verdens øyne så ubety-
delige mann førte for å advare
mot den 1. verdenskrig.

Det finnes unøyaktigheter og
åpenbare feil i «Lebesbyman-

nen»s forutsigelser. Dette gjel-
der bl.a. årstall og andre tidsan-
givelser. Men det forekommer
også at disse er meget presise. I
fremstillingen av de 3 verdenskri-
ger makter han ikke helt å
skjelne hendelser under den 1.
og 2. verdenskrig fra hverandre.
Men vi som har fått det hele på
avstand, kan lett se hvor de
forskjellige hendelser rettlig hø-
rer hjemme.

Kan en forutsett katastrofe
unngås? Scott Hill forteller at
etter Aberfan-ulykken, som er
omtalt i første del av denne
kronikk, fortsatte «London Eve-
ning Star» å holde sine spalter
åpne for meddelelser om drøm-
mer og varsler som kunne antas
å være prekognitive. Det
strømmet inn bidrag, og mange
av bidragsyterne sendte siden
også inn bevis, f.eks. i form av
avisutklipp «til bekreftelse av
den senere begivenhet». Bidra-
gene og dokumentasjonene ble
nøye gransket, og det viste seg
at i løpet av 2 år var 487 av
forutsigelsene korrekte.

I 1968 opprettet man «New
Yorker advarselsregister». Da
dette ble kjent gjennom presse
og andre massemedia, begynte
straks brev å komme, 668 forut-
sigelser i løpet av de første 14
måneder. I dette register var
forutsigelsene sortert på grunn-
lag av opprettede advarselska-
tegorier. I kategorien «tilskade-
komst og død» var det en
spesiell arkivering for Kenne-
dy-familien.

Prekognisjon er vel for «den
sunne fornuft» noe aldeles
vannvittig. Fenomenet strider
mot de kjente naturlover. År-
sakslovene blir til nonsens. Og
hva med den frie vilje når man
kan forutsi et menneskes hand-
linger før dette har bestemt seg
for hva det vil gjøre?

Under en parapsykologisk
konferanse i New York i 1959
uttalte en psykoanalytiker:
«Riktignok kan vi mer eller
mindre tolerere telepati og
clairvoyance, men det intellek-
tuelt mest motbydelige av alt,
er prekognisjon, som snur opp

og ned på alle hevdvunne begre-
per».

Det er gjort mange forsøk på
å forklare prekognisjon. Bl.a.
fysikere, psykologer og filosofer
har forsøkt seg. En interessant
fysikalsk forklaring er utviklet
av Cambridge-matematikeren
og -fysikeren Adrian Dobbs.
Hans teori er behørig behandlet
i Arthur Koestlers bok «Tilfel-
dighetens røtter». En psykolo-
gisk forklaring av fenomenet er
gitt av Arthur Osborn i hans
bok «The Future is Now». I
boken «The Personality of
Man» (dansk: «Den menneske-
lige personlighet») redegjør G.
N. M. Tyrell om forklaringer
fremsatt av en rekke andre
forskere, bl.a. av J. W. Dunne
som opererer med det «serie-
messige univers» og H. F. Salt-
marsh, hvis forklaring er bygget
på begrepet det «utstrakte øye-
blikk».

Et brukbart bidrag til en
fysikalsk forklaring på prekog-
nisjon har man kanskje fått ved
oppdagelsen av elementærpar-
tikkelen positronet og ved frem-
leggelsen av de såkalte Feyn-
man diagrammene, utarbeidet
av den amerikanske viten-
skapsmann R. P. Feynman og
belønnet med Nobelprisen. Posi-
tronet er antipartikkel til elek-
tronet og beveger seg ifølge
Feynmans modell baklengs i
tiden. I gåten prekognisjon er
tidsproblemet det store pro-
blem. Her dreier det seg ikke om
formidling av kunnskap gjen-
nom rommet, men gjennom
tiden, dertil baklengs gjennom
denne.

Men kanskje idéen om det
«evige nuet» er løsningen på
gåten? I den evige filosofi er
dette «nu» kilden som innehol-
der den universelle bevissthets
totalitet, dvs. at her finnes alt
som har eksistert, eksisterer og
som kommer til å eksistere. Men
adgangen til denne kilde er ikke
lett å oppnå. Den vinnes bare
ved en tilstand av absolutt
innadvendthet eller inspira-
sjon.

(Slutt)